



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soudu v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. listopadu 2017 v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Hauptmanové a přísedících Libora Trojana a Jaroslava Matějky

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v Kladně, bez zaměstnání, trvale bytem [adresa], [obec] [část obce], přechodně [ulice a číslo], [PSČ], [obec], toho času UVT [obec], okres [okres],

se podle § 226 písm. b) trestního řádu

zprošťuje z obžaloby,

která jej vinila ze spáchání zločinu znásilnění, kterého se měl dopustit tím, že:

dne 13.09.2015 v přesně nezjištěné době od 02:30 hodin do 06:00 hodin, v ulici Štěchova, v Kladně, vylákal poškozenou [jméno] [příjmení] na opuštěné schody nacházející se vedle pozemní komunikace pod záminkou, že jí pomůže nalézt její věci, a to dámskou peněženku a mobilní telefon, následně ji na tomto odlehklém místě začal osahávat na prsou a bocích, zatlačil ji ke zdi, aby se mu nemohla vysmeknout, poté i přes aktivní fyzický a slovní odpor poškozené spočívající v tom, že mu uváděla, že s ním nic mít nechce, že má přítele a v minulosti měla být obětí znásilnění, jednou rukou ji pevně chytl za zápěstí a druhou rukou jí vsunul prsty do pochvy, následně poškozené vsunul do úst své přirození a pevně ji přitom držel za hlavu tak, aby se poškozená nemohla tomuto jednání bránit, poté vyzval poškozenou, aby s ním šla do herny [redacted] v ulici [redacted] v Kladně, s čímž poškozená ze strachu souhlasila, přičemž jakmile společně dorazili na místo, poškozená odešla na dámskou toaletu, kam po chvíli vešel obžalovaný, který poškozenou nepustil z kabinky ven, uzamkl dveře, poškozenou uchopil za ruku a násilným způsobem přitlačil k záchodové míse, poté poškozené přikázal, aby si sedla a opět jí

vsunul do úst své přirození tím způsobem, že ji pevně držel za hlavu, aby nemohla klást odpor a poté poškozené vsunul prsty do pochvy.

Odůvodnění:

1. Okresní státní zástupce podal obžalobu na [celé jméno obžalovaného], ve které jej vinil ze spáchání shora popsané trestné činnosti.

2. Obžalovaný ke shora uvedenému skutkovému ději popřel, že by se žalované trestné činnosti dopustil, uvedl, že tehdy ze Švermova do Kladna od své přítelkyně, potkal známého [jméno], který byl ve společnosti své manželky a poškozené. Bylo kolem 23.00 hodin, zeptal se, kdo dotyčná dívka je a jestli by si nešla někam sednout. Dívka mu po [jméno] vzkázala, že si s ním půjde sednout, ale aby chvíli počkal, že jí manželka [jméno] bude číst z ruky. Čekal, ona k němu poté přišla uplakaná, že ji [jméno] okradli, že jí ukradli telefon a peněženku. Proto se společně vydali za nimi je hledat. Cestou se zastavili u schodů, začali se líbat, poškozená se nebránila jeho jednání, pokračovali v cestě dál, měl je nějaký občan, kterého mohla případně poškozená oslovit a požádat o pomoc. Nic takového neudělala. Obžalovaný vůči poškozené nepoužil žádného násilí, šli společně pěší zónou městem dolů, drželi se za ruku. Potkal je [jméno] [příjmení], viděl, že jdou v klidu spolu, později znovu potkali [jméno], zašli i do herny. V herně si na záchodě zopakovali to, co se mezi nimi stalo již na schodech, tedy líbání a orální sex. V herně obsluhoval Vietnamec, kterého mohla případně dívka rovněž požádat o pomoc. Po aktu na záchodech šli společně ven, setkali se s [anonymizováno], chtěli po nich telefon a další věci, které poškozené vzali. Od nich se dozvěděli, že telefon prodali taxikáři, doklady našli rozházené včetně platební karty, ze které šla dívka vybrat 2.000 Kč. Cestou se stavěli ještě v dalším baru vedle herny, kde je viděl syn majitele, obžalovaný uvedl, že se s ním bavili, dívku představil jako svou přítelkyni, ona nedala za celou dobu žádný nesouhlas s jeho jednáním. Dívku nikdy předtím neviděl, neznal ji, ke všem vzájemným kontaktům došlo dobrovolně. Po celou dobu, co se procházeli po Kladně, tak se s ním držela za ruku, byla v klidu. On se chodil do různých barů a dalších míst poptávat po [anonymizováno], neboť hledali, kam odešli, aby od nich získali věci patřící poškozené. V těchto chvílích poškozená zůstávala sama. Měla tedy mnoho možností, kdy mohla odejít. Obžalovaný uvedl, že pokud by mu poškozená dala najevo, že nesouhlasí s intimitami vůči ní, tak by se o nic nepokoušel. Uvedl, že o intimním orálním styku na záchodě v herně byli předem domluveni, proto tam poškozená odešla a on šel za ní. Vietnamec tam za nimi přišel, protože tam byli dlouho. Poškozená opět nedala najevo, že by nesouhlasila s takovým jednáním. Při odchodu z herny na něho ještě čekala a i nadále se zdržovala v jeho přítomnosti.

3. Poškozená [jméno] [příjmení] uvedla, že byla večer v baru s kamarády, kde se s nimi pohádala a odešla sama, protože v baru nechala peněženku, vrátila se tam, cestou se jí všimli ale další spoluobčané, nabídli jí, že ji uklidní. Čekali na ni, až si pro peněženku dojde, než se vrátila, obžalovaný byl opodál. Muž a žena jí nabízeli, že ji s obžalovaným seznámí, ale že mají obavu, aby ji neokradl, proto jí nabídli uschovat peněženku a telefon u sebe. Ona obě věci skutečně vytáhla, dotyčná žena jí je vzala z ruky a společně s mužem oba utekli. S touto událostí se obžalovanému svěřila, on řekl, že ví, kam šli, proto šla společně s ním, že se jí věci zpět vrátí. Po cestě došli k nějakým schodům na hlavní třídě, obžalovaný na ni začal sahat. Řekla mu, že má přítele, podle ní mu tak dala jasný nesouhlas s kontaktem s ním, pokusila se ho jemně odstrčit, bála se bránit důrazněji, rozhodla se všechno, co přijde mít rychle za sebou. Obžalovaný ji chytil za hlavu, donutil ji jej orálně uspokojit, osahával ji. Nechtěla se agresivně bránit a v okolí neviděla nikoho, kdo by jí mohl pomoci. Po tomto kontaktu spolu pokračovali dál, potkali ženu, která jí věci vzala, říkala, že jí věci pouze hlídala, ale telefon, že jí někdo vytrhnul a utekl s ním. Později našla peněženku vysypanou na zemi, byly tam i její doklady, bylo to na křižovatce u divadla. Hledala telefon, obžalovaný ji uklidňoval, dozvěděli se, že telefon je u taxikáře v zástavě. Šli na taxikáře čekat do herny, předtím si z bankomatu vybrala peníze, aby mohla zastavený telefon vyplatit. Chtěla vybrat 1.000 Kč, obžalovaný zmáčknul 3.000 Kč, které si dal do kapsy. V herně

chtěla jít na toaletu, požádala obsluhu o klíče a odešla. Obžalovaný tam za ní přišel, když se odemkla, odsunul ji, zatáhnul zpět na záchod a opět došlo k orálnímu styku. Požadoval pohlavní styk, řekla mu ale, že je panna a proto se rozhodl opět pro styk orální. Když vycházel z toalety, stál tam barman s nějakým obuškem, tvářil se tak, že se ho bála, proto mu nic neřekla a odešla společně s obžalovaným ven, kde čekal muž, který je měl dovést za taxikářem pro telefon. Taxikář ale řekl, že žádný telefon nemá, proto zavolali městskou policii, která si opsala čísla občanských průkazů a odjela, stejně tak odjel i taxikář, ale odvezl ji blíže k jejímu domovu. Svědkyně uvedla, že o událostech mezi ní a obžalovaným a o jednání obžalovaného vůči ní policii nic neřekla, nesvěřila se ani taxikáři, nahlásila pouze krádež telefonu. Znásilnění nenahlásila ani později na policii, nebyla si jistá, zda to chce řešit. Bála se, že by ji policie nechala na místě, i kdyby vše ohlásila. Později se svěřila s událostmi mezi ní a obžalovaným své kamarádce, která je v Anglii, svěřila jí to přes Facebook. Stejným způsobem to probírala i s kamarádem z Berouna a následně s dalším kamarádem z Kladna. Na policii vše nahlásila až druhý den večer. Rozhodla se tak až po domluvě s kamarády. Svědkyně potvrdila, že s obžalovaným chodila po Kladně a drželi se za ruce, během toho vypila cca 1 (jeden) litr vína a 1 (jedno) pivo. Domnívá se ale, že svými gesty dávala obžalovanému najevo své odmítání a podle ní to mohl pochopit. K výraznému odchodu se neodhodlala, byla přesvědčena o tom, že by jí stejně nikdo nepomohl. K jiné obraně neviděla v tu dobu žádnou jinou možnost, cítila se být paralyzována.

4. Obžalovaný s poškozenou se během noci setkali s dalšími občany, konkrétně s [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení] i taxikářem [jméno] [anonymizováno]. [jméno] [příjmení] uvedl, že je oba potkal, když odcházeli z herny, šli společně, před hernou dávala poškozená obžalovanému pusy. Poté je viděl ještě v ranních hodinách, obžalovaný mu říkal, že volali policii a že věci, kvůli kterým hledali [jméno] a jeho ženu, se dívky vrátily. Na poškozené neviděl žádné rozrušení, normálně si společně povídali, s obžalovaným se drželi za ruku a viděl i polibek mezi nimi. Stejně vypověděl i [jméno] [jméno], který rovněž během noci viděl obžalovaného ve společnosti poškozené, jak se mezi sebou líbali, přičemž iniciativa vycházela ze strany poškozené dívky. Oba shodně uvedli, že poškozená byla pod vlivem alkoholu.

5. Svědek [jméno] [anonymizováno] uvedl, že poškozenou vezl poprvé, obžalovaného znal. Ten mu tehdy telefonoval, že má mít u sebe zastavený telefon, který měl patřit té dívce. To nebyla pravda, proto jeli znovu za [jméno], aby se vše vyjasnilo, poškozená říkala, že obžalovaný má u ní její 3.000 Kč. Během jízdy obžalovaný z auta odběhl, vrátil se, poškozená mezitím volala z jeho telefonu policii. Obžalovaný mu potom dal 2.500 Kč a telefon, vše předali poškozené. Když se událost sepisovala s policií, poškozená obžalovaného policistům představila jako svého kamaráda, který jí telefon pomáhá hledat. Když bylo vše vyřízeno, odvezl poškozenou na Sítinou, kde vystoupila. Pokud hovořila o 3.000 Kč, které měl obžalovaný u sebe, tak vyrozuměl, že má jít o peníze, které mají připravené k výplatě zastaveného telefonu. Ten právě měl mít nějaký [jméno] [jméno], kterého Na Kopečku hledali a odkud obžalovaný telefon skutečně přinesl. Poškozená si mu nestěžovala ani během jízdy, když jí samotnou vezl, že by byla sexuálně obtěžována od obžalovaného, nehovořila o žádných potížích, které by mezi ní a obžalovaným byly. Z auta mohla kdykoli odejít, pokud by chtěla, zastavil by jí. Poškozená tehdy byla pod vlivem alkoholu, byla mnohomluvná a měla vyzývavé oblečení.

6. Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení], kamaráda poškozené, vyplynulo, že ji zná po dobu asi 3 (tři) roků a někdy na podzim roku 2015 se mu zmiňovala o nějakém pokusu o znásilnění, byla ve špatném psychickém stavu, naznačovala jen úryvky, hovořit moc nechtěla, žádala ho, aby za ní přijel do práce, do Centralu v Kladně. Z jejího vyprávění vyrozuměl, že byla v noci v baru a že jí někdo cestou domů zastavil, pokusil se jí přepadnout a znásilnit a to dvakrát. Potom ji měl zatáhnout do nočního baru, kde ji donutil k orálnímu sexu. Vyprávěla mu to asi 1 (jeden) nebo 2 (dva) dny poté, co mělo k události dojít. Při vyprávění brečela, těžko se jí hovořilo, ví o tom, že mu sama řekla, že to vyprávěla i nějakým svým kamarádkám, které ale on nezná. Vyprávění jejího příběhu probíhalo na pracovním místě, kde v tu dobu pracovala a to u vstupu do kina, který je na

chodbě obchodního domu Central v Kladně, kde proudí mnoho lidí. Ptal se poškozené, proč se nebránila, řekla mu, že byla v takovém šoku, že se na nic nemohla. Říkala, že takovým způsobem reaguje, pokud je psychicky někam zatlačena.

7. Z listinných důkazů vyplynulo, že poškozená měla při lékařském ošetření na sobě menší podkožní hematom a drobné exkoriace. Jiná poranění na jejím těle zjištěna nebyla. Ze znaleckého posudku na hladinu alkoholu v krvi bylo zjištěno, že od půlnoci do rána se hladina alkoholu v její krvi pohybovala mezi 2,28 (dvěma celými dvaceti osmi) promile alkoholu do 1,12 (jedna celá dvanáct) promile alkoholu. Z kamerového záznamu z herny [REDAKCE], kde došlo mezi obžalovaným a poškozenou na toaletách k orálnímu styku bylo vidět, jak obžalovaný s poškozenou do herny přišli, usadili se, po určité době poškozená odešla od stolu a po chvíli odešel obžalovaný za ní. Po uplynutí určité doby je ze záznamu viditelné, že obsluha baru odchází stejným směrem, jako odešli obžalovaný s poškozenou, obsluha ale oproti výpovědi poškozené nemá v rukách žádný obušek ani nic jiného. Posléze se poškozená i obžalovaný vracejí, poškozená odchází mezi dveřmi ven z herny, čeká, až se k ní obžalovaný připojí a poté, co se obejmou, společně odcházejí.

8. V průběhu trestního řízení byly na poškozenou vypracovány znalecké posudky. V posudku z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie vyplynulo, že událost působila na poškozenou negativně přirozeným zhoršením psychiky. Žádná duševní porucha se u ní nerozvinula a následky události nelze považovat z psychiatrického hlediska za těžkou újmu na zdraví. Dle závěru znaleckého posudku u poškozené vznikla nezávažná psychická újma jako následek každého znásilnění.

9. Ze znaleckého posudku z oboru klinické psychologie na osobu poškozené bylo zjištěno, že poškozená je osobou vysoce inteligentní, extrovertovanou, s diagnostikovanou emočně nestabilní poruchou osobnosti. Její obecná věrohodnost je kvalitní a zachovalá, nemá sklony k patologické lhavosti. Reprodukce události není ovlivněna žádnou motivací, specifická věrohodnost je ovlivněna poruchou její osobnosti a množstvím požitého alkoholu. Poškozená se léčí pro panickou poruchu od jejích šestnácti let, léčbu ale soustavně přerušuje a střídá psychiatry. To může mít za následek ovlivnění jejího stavu a může prohloubit její problémy. Vlivem takového přístupu k léčbě lze očekávat, že se znovu ocitne problém, např. s alkoholem či podobný. Znalkyně uvedla, že při rozebírání události na dotazy, proč se více nebránila, uváděla poškozená jako důvod strach. Přitom ale tento strach soustředila pouze na chvílky, kdy trvala událost na schodech a na záchodku, že by měla strach jindy kolem těchto událostí s ohledem na noční hodiny, na společnost ve které se pohybovala i poté, co k události došlo, poté, co se vůči ní měl obžalovaný chovat tak, jak popisovala a následně se v jeho společnosti pohybovala i po události v baru na záchodcích, tak v těchto ostatních časových úsecích o strachu nehovořila, zůstávala stále ve společnosti obžalovaného, ač během noci do rána potkala několik dalších lidí, od kterých si mohla vyžádat pomoc, nebo alespoň učinit pokus o to, aby jí pomohli, k takovému jednání měla dostatek možností. Poškozená při tom popisovala, že obdobnou jednu zkušenost již má. Přitom u obětí, které již v minulosti mají zkušenosti s násilným činem a z prvního šoku vyvážnou, se pne., „flashback“ a reagují velmi agresivně na opakování podobných zážitků. Znalkyně uvedla, že i když u poškozené hrál určitou roli požitý alkohol, u osoby s její strukturou osobnosti by měla být její obrana v dané situaci adekvátnější. Dále znalkyně uvedla, že nelze připustit, že je poškozená psychicky narušena stabilně již od roku 2008 po předchozím zážitku. Nelze vyvozovat, že od doby, kdy se psychiatricky léčí, s ní jde posttraumatická porucha z tehdejší události celým životem.

10. Ze znaleckých posudků oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie a sexuologie vypracovaných na osoby obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný netrpí žádnou duševní poruchou ani sexuální deviací. Jde o osobnost silně vzrušivou s vysokou sexuální apetencí, s naznačenými sklony k agresivitě. Jeho pobyt na svobodě není z psychiatrického hlediska pro společnost nebezpečný.

11. Na základě provedeného dokazování tak bylo jednoznačně zjištěno, že obžalovaný s poškozenou [příjmení] spolu pobývali v nočních hodinách dne 13.09.2015 až do hodin ranních. Po celou dobu se spolu procházeli po Kladně a navštěvovali bary, herny a další místa, potkávali další osoby, se kterými se bavili kvůli odcizenému telefonu, byli v kontaktu i s policií, která s nimi sepisovala záznam o události. Při těchto rozhovorech ať již se shora jmenovanými svědky, či s policií, svědkyně a tedy poškozená normálně komunikovala, hovořila pouze o tom, že jí byl odcizen telefon a peněženka, kterou následně našla se všemi věcmi včetně platební karty. O jiných problémech se poškozená před nikým z těchto osob nezminila, žádné jiné události policii neoznámila, byť událost oznamovala vypůjčeným telefonem sama a měla tak možnost podat jakékoli oznámení na jakoukoli událost, která se jí stala. Všichni vyslechnutí svědci, se kterými se v průběhu noci a ranních hodin ve společnosti obžalovaného setkala, jmenovitě [jméno] [jméno], [jméno] [anonymizováno] a [jméno] [příjmení], popsali, že vypadala spokojeně, nebyla nijak rozrušená, obžalovaného policii představila jako svého kamaráda, který jí pomáhá najít odcizené věci. [jméno] a [příjmení] uváděli, že poškozenou viděli, jak sama obžalovaného objímá a líbá. Podle nich k tomuto jednání sama vyvíjela iniciativu. O jejím vstřícném chování k obžalovanému hovoří i kamerový záznam z herny, kde mělo dojít k orálnímu styku na tamních toaletách, ze kterého vyplývá, že poté, co mělo dojít k tomuto jednání, se kterým dle výpovědi poškozená nesouhlasila, přestože se z toalet vrátila dříve než obžalovaný, zůstala na místě a čekala dokud on nepřišel a odcházela opět v jeho společnosti. Takové jednání jednoznačně neodpovídá chování oběti, které se děje násilí, se kterým nesouhlasí a kterému se chce bránit, či vyhnout jeho pokračování. O tom svědčí i závěry znaleckých posudků psychiatrie a psychologie, ze kterých vyplývá, že poškozená sice je léčena pro panickou poruchu již dlouhá léta, léčba ale neprobíhá soustředěně, je poškozenou soustavně přerušována a soustavně mění léčebná prostředí. Ze znaleckého posudku vyplývá, že porucha, pro kterou se poškozená má léčit, není takovou poruchou, pro kterou by byla poškozená psychicky stabilně porušena, takový závěr připustit nelze. Poškozená s ohledem na strukturu své osobnosti je schopná adekvátnější obrany, kterou však dle provedených důkazů neuplatnila. To, že událost později popsala policii a oznámila, co se událo až poté co vše prohovořila přes sociální sítě se svými kamarády, pobývajících v České republice i v cizině, svědčí o tom, že poté, co vystřízlivěla, uvědomila si, co se během noci událo a cítila potřebu to někomu vypovědět a učinit z toho pro sebe nějaké závěry. Vůči obžalovanému se však po celou dobu jeho pobytu adekvátně nechovala, nedala mu dostatečným a hlavně zřetelným způsobem najevo, že s jeho jednáním, o které se pokoušel, nesouhlasí a nevyvinula žádnou účinnou obranu vůči jeho jednání, ze které by mohl poznat, že své odmítání míní vážně. Za této situace obžalovaný neměl šanci z jejího přístupu k jeho projeveným snahám poznat, že poškozená nestojí o intimní styky, ani že jeho snahy odmítá, přitom při svém jednání nepoužíval žádné násilí, nemusel ji nutit k aktivitám, které po ní vyžadoval, neboť poškozená sama uvedla, že se rozhodla všemu, co přijde podrobit a mít to rychle za sebou. Poškozená tak během dlouhého časového úseku neprojevila nesouhlas s jednáním obžalovaného, nedala mu jasně najevo, že nechce, aby ve svých snahách pokračoval, nevyužila žádnou možnost zbavit se přítomnosti obžalovaného, byť těchto možností měla poměrně mnoho za celý časový úsek, včetně kontaktu s policií, kde jednoznačně mohla očekávat, že jí bude poskytnuta pomoc, pokud by její nutnost skutečně pocítovala. Poškozená s obžalovaným procházela celé Kladno, ušla v jeho společnosti několik kilometrů, přitom mījela místo, kde v blízkosti sídlí Obvodní oddělení města Kladna, posléze, když se ocitla v baru [redacted], pohybovala se jen pár metrů od dalšího sídla policie. Na základě všech těchto zjištění má soud za to, že nebylo prokázáno, že by jednání obžalovaného naplnilo znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, když nebyla naplněna subjektivní stránka tohoto činu. Obžalovaný neměl možnost poznat odpor poškozené a nemohl se tak rozhodnout, zda bude ve svém jednání vůči ní v intimní oblasti pokračovat, či zda pro její odpor od dalšího jednání upustí, když žádný odpor z její strany nepoznal a nepocítoval. Naopak ze vstřícného a klidného chování poškozené předpokládal, že s jeho jednáním souhlasí a že veškeré aktivity, které vůči ní používal, jsou

vzájemně dobrovolné a že k nim dochází se souhlasem poškozené. Z těchto důvodů byl obžalovaný z obžaloby zproštěn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Odvolání musí být ve lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, které výroky rozhodnutí jsou výroky napadány a jaké vady jsou rozsudku, či řízení, které mu předcházelo, vytýkány.

Nebude-li odvolání odůvodněno, bude odmítnuto.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Kladno 28. listopadu 2017

JUDr. Jitka Hauptmanová
soudkyně